

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 4801/06
08.02.2008. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Danice Bogdanović, predsednika veća, Vere Pešić i Gordane Džakula, članova veća, sa savetnikom suda Vesnom Danilović, zapisničarem, odlučujući u upravnom sporu po tužbi tužioca "AA", koga zastupa punomoćnik AB, advokat, protiv tuženog Ministarstva finansija Republike Srbije, Poreska uprava, Regionalni centar Novi Sad, radi poništaja rešenje tuženog br. 47-1435/06 od 01.06.2006. godine, u pravnoj stvari inspekcijских mera, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 08.02.2008. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE UVAŽAVA I PONIŠTAVA rešenje Ministarstva finansija Republike Srbije, Poreska uprava, Regionalni centar Novi Sad br. 47-1435/06 od 01.06.2006. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem odbačena je žalba tužioca izjavljena protiv rešenja Ministarstva finansija Republike Srbije, Poreske uprave, Filijale Bačka Palanka br. 47-12/04-4 od 30.03.2006. godine, kojim je tužiocu kao poreskom obvezniku naloženo da uplati porez na promet u iznosu od 109.282.36 dinara, kamatu u iznosu od 1.469,36 dinara i da obračuna i uplati zateznu kamatu počev od 14.04.1998. godine do dana uplate naloženih obaveza.

Tužilac tužbom osporava zakonitost rešenja tuženog organa zbog povrede pravila postupka. Istakao je da u konkretnom slučaju žalba nije mogla biti odbačena, jer je izjavljena od neovlašćenog lica, već je prvostepeni organ u postupku po žalbi bio dužan da, ukoliko se u spisima nije nalazilo uredno punomoćje za advokata AB za izjavljivanje žalbe, pozove žalioca da otkloni ovaj nedostatak. Pri tom se uvidom u spise predmeta, kako je naveo, može zaključiti da se kao punomoćnik tužioca uvek pojavljuje advokat AB, tim pre što je i prvostepeno rešenje br. 47-12/2004-4 od 30.03.2006. godine dostavljeno ovom advokatu. Smatrajući stoga da je osporenim rešenjem povređen zakon na njegovu štetu, predložio je da sud tužbu uvaži i osporeno rešenje poništi.

Tuženi je u odgovoru na tužbu u svemu ostao pri obrazloženju iz osporenog rešenja. Istakao je, takođe, da je prvostepeni poreski organ naknadno, dana 31.08.2007. godine, zatražio od advokata AB da dostavi punomoćje, te da je u datom roku ovo punomoćje i dostavljeno, ali se, prema navodima tuženog, ono ne može prihvatiti, jer "potpis lica koje je izdalo punomoćje je nečitak, tako da se ne može zaključiti da li je to potpis odgovornog lica "AA", a sem toga potpis je overen pečatom "BB" (matični broj aa)", za koje je, kako je tuženi naveo, pretragom na sajtu Agencije za privredne registre utvrđeno da se radi o brisanom neaktivnom subjektu. Predložio je da sud tužbu odbije.

Ispitujući zakonitost rešenja tuženog organa u smislu člana 39. Zakona o upravnim sporovima, ocenom navoda istaknutih u tužbi, odgovoru na tužbu i spisa predmeta ove upravne stvari, Vrhovni sud Srbije je našao da je tužba osnovana.

Iz obrazloženja osporenog rešenja proizlazi da je tuženi organ odbacio žalbu, jer je uvidom u spise predmeta ustanovio da je žalbu na prvostepeno rešenje izjavio advokat AB i to dana 05.04.2006. godine, a da u spisima predmeta, kako je naveo u obrazloženju, "nema dokaza da je poreski obveznik odredio punomoćnika koji će ga zastupati u postupku, odnosno nema punomoćje". Stoga je tuženi, s pozivom na čl. 12., 13. st. 1., čl. 14. st. 1. i čl. 150. st. 1. Zakona o poreskom postupku i poreskoj administraciji, odlučio kao u dispozitivu rešenja.

Međutim, prema oceni Vrhovnog suda Srbije, osporeno rešenje doneto je uz bitnu povredu pravila postupka iz čl. 199. st. 2. Zakona o opštem upravnom postupku, jer ne sadrži utvrđeno činjenično stanje iz kojeg proizlazi odluka kakva je data u dispozitivu, jer obrazloženje ne sadrži utvrđene činjenice, niti pozivanje na dokaze iz kojih proizlazi da advokat AB, koji je podneo žalbu u ime stranke, nije u konkretnom slučaju i njen punomoćnik. Pri tom iz spisa predmeta proizlazi da je prvostepeni organ dostavio prvostepeno rešenje br. 47-12/2004-4 od 30.03.2006. godine, advokatu AB, zbog čega je tuženi, ukoliko je smatrao da ovaj advokat nema uredno punomoćje za podnošenje žalbe u konkretnom slučaju, bio dužan da postupi u skladu sa odredbom čl. 58. Zakona o opštem upravnom postupku i da podnosioca žalbe pozove da dostavi punomoćje za preduzimanje ove radnje u postupku i na taj način otkloni formalni nedostatak koji sprečava postupanje organa po žalbi. Imajući u vidu da tuženi nije postupio u skladu sa navedenim članom 58. ZUP-a, to je, prema nalaženju ovoga Suda, učinio bitnu povredu pravila postupka u donošenju osporenog rešenja, koje ga čini nezakonitim.

Vrhovni sud Srbije je imao u vidu navode, koje je tuženi istakao u odgovoru na tužbu, ali je ocenio da oni ne otklanjaju bitnu povredu učinjenu u donošenju osporene odluke, a na koju je ukazano u obrazloženju ove presude niti ovi navodi mogu nadomestiti povredu iz čl. 199. st. 2. Zakona o opštem upravnom postupku, a na

presude, na ovaj način mogu predstavljati povredu iz čl. 133. st. 2. Zakona o opštem upravnom postupku, a na koju je, takođe, sud ukazao u obrazloženju ove presude.

Sa svega iznetog, Vrhovni sud Srbije je, primenom odredbe čl. 41. st. 1. i 2., a u vezi čl. 38. st. 2. Zakona o upravnim sporovima ("Sl. list SRJ" br. 46/96), odlučio kao u dispozitivu ove presude. U ponovnom postupku tuženi organ će, na osnovu pravilno utvrđenih činjenica u postupku bez povrede pravila, doneti zakonito rešenje, pri čemu će imati u vidu primedbe suda u pogledu postupanja iznete u obrazloženju ove presude, a kojima je vezan u smislu čl. 61. istog Zakona.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU,

Dana 08.02.2008. godine, U. 4801/06

Zapisničar Predsednik veća - sudija

Vesna Danilović, s.r. Danica Bogdanović, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

SK